

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 208/21
V Lucemburku dne 23. listopadu 2021

Rozsudek ve věci C-833/19 P
Rada v. Hamás

Soudní dvůr potvrdil akty Rady ponechávající Hamás na evropském seznamu teroristických organizací

Tribunál neměl ponechání Hamásu na tomto seznamu zrušit z důvodu, že Rada podpisem neautentizovala individuální důvodové zprávy k těmto aktům

Rozsudkem ze dne 4. září 2019, Hamás v. Rada¹, Tribunál v rámci žaloby na neplatnost podané na základě článku 263 SFEU zrušil čtyři akty Evropské unie přijaté v roce 2018², které ponechaly Hamás na seznamu připojeném ke společnému postoji 2001/931/SZBP. Hamás byl na seznam zařazen jakožto organizace zapojená do teroristických činů, a z tohoto důvodu byla vůči němu přijata opatření spočívající ve zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů. Tribunál zamítl sedm z osmi žalobních důvodů, které Hamás uplatnil za účelem zpochybnění jeho zařazení na seznam, a zrušil napadené akty v rozsahu, v němž se týkaly této organizace, z důvodu, že Rada podpisem neautentizovala důvodové zprávy k těmto aktům, přičemž tyto důvodové zprávy jsou obsaženy v rozdílných dokumentech. Tribunál v tomto ohledu odkázal na požadavek podpisu stanovený v čl. 297 odst. 2 prvním pododstavci SFEU a v článku 15 jednacího řádu Rady³.

Velký senát Soudního dvora zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 4. září 2019. Rozhodl, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že důvodové zprávy týkající se ponechání Hamásu na seznamech připojených k napadeným aktům měly být ze stejného důvodu jako tyto samotné akty, které obsahují obecné odůvodnění, podepsány předsedou a generálním tajemníkem Rady. Tyto důvodové zprávy byly mimoto přijaty Radou současně s uvedenými akty, se kterými byly neoddělitelně spjaty, a jejich autentizace nebyla platně zpochybněna.

Závěry Soudního dvora

Soudní dvůr zaprvé připomněl, že z rozsudku Komise v. BASF⁴, z něhož Tribunál vycházel v rozsudku napadeném kasačním opravným prostředkem, vyplývá, že vlastnoruční podpis aktu, zejména předsedou orgánu, který jej přijal, představuje způsob jeho autentizace, jejímž cílem je zajistit právní jistotu tím, že text přijatý tímto orgánem bude v jazycích, v nichž je jeho znění závazné, nadále neměnný. Taková autentizace tak v případě sporu umožňuje ověřit dokonalý

¹ Rozsudek ze dne 4. září 2019, Hamás v. Rada (T-308/18).

² Rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/475 ze dne 21. března 2018, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2017/1426 (Úř. věst. 2018, L 79, s. 26); prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/468 ze dne 21. března 2018, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2017/1420 (Úř. věst. 2018, L 79, s. 7); rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/1084 ze dne 30. července 2018, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2018/475 (Úř. věst. 2018, L 194, s. 144); prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/1071 ze dne 30. července 2018, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2018/468 (Úř. věst. 2018, L 194, s. 23).

³ Článek 15 jednacího řádu Rady, nadepsaný „Podepisování aktů“, uvádí: „Znění aktů přijatých Evropským parlamentem a Radou řádným legislativním postupem, jakož i znění aktů přijatých Radou podepisuje předseda úřadující při jejich přijetí a generální tajemník. Generální tajemník může své podpisové právo přenést na generálního ředitele generálního sekretariátu.“ [Rozhodnutí Rady 2009/937/EU ze dne 1. prosince 2009, kterým se přijímá její jednací řád (Úř. věst. 2009, L 325, s. 35)].

⁴ Rozsudek ze dne 15. června 1994, Komise v. BASF a další (C-137/92 P).

soulad oznámených nebo zveřejněných znění se zněními, jak byla přijata, a s vůlí jejich autora. Soudní dvůr sice v uvedeném rozsudku rovněž připomněl, že výrok a odůvodnění rozhodnutí tvoří nedělitelný celek, ale poznamenal, že sporné akty jsou na rozdíl od rozhodnutí dotčeného ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, podepsány předsedou orgánu, který je přijal, tedy Rady, a jeho generálním tajemníkem. Tyto akty, jak byly zveřejněny, mimoto obsahují obecné odůvodnění. Soudní dvůr rovněž uvedl, že v rozsudku Komise v. BASF nebyla vznesena otázka, zda celé odůvodnění aktu musí být autentizováno podpisem, pokud se část tohoto odůvodnění nachází v jiném dokumentu, ale zejména otázka neexistence souladu mezi zněním rozhodnutí, jak bylo přijato jeho autorem, a zněním samotného rozhodnutí, jak bylo zveřejněno a oznámeno. S ohledem na tyto jednotlivé skutečnosti dospěl Soudní dvůr k závěru, že jeho úvahy v rozsudku Komise v. BASF nelze použít na projednávanou věc.

Soudní dvůr zadruhé připomněl svoji judikaturu, podle níž takové akty stanovící omezující opatření, jako jsou sporné akty, mají zvláštní povahu, neboť se podobají aktům s obecnou působností, jelikož jsou určeny určité kategorii obecně a abstraktně určených adresátů, a zároveň představují řadu individuálních rozhodnutí vůči osobám a subjektům, jejichž jména a názvy jsou uvedeny na seznamech obsažených v jejich přílohách. Z pravidla uvedeného v čl. 297 odst. 2 prvního pododstavce SFEU plyne, že sporné akty, které představují nelegislativní akty přijaté ve formě nařízení nebo rozhodnutí, ve kterých není uvedeno, komu jsou určena, musí být podepsány předsedou Rady, jelikož se podobají aktům s obecnou působností ve smyslu této judikatury. Sporné akty naproti tomu v rozsahu, v němž představují řadu individuálních rozhodnutí, nepodléhají takové povinnosti podpisu, ale pouze povinnosti oznámení plynoucí z čl. 297 odst. 2 třetího pododstavce SFEU. Tak je tomu i v případě důvodových zpráv, které jsou připojeny ke sporným aktům, jak byly oznámeny Hamásu, a které nespádají pod obecnou povahu těchto aktů, ale pod jejich aspekt, který je připodobňuje individuálním rozhodnutím. Předseda Rady tudíž nemusí podepsat vedle aktu obsahujícího obecné odůvodnění omezujících opatření i individuální důvodovou zprávu týkající se takového aktu. Postačuje, aby byla tato důvodová zpráva náležitě autentizována jinými způsoby.

Výklad článku 15 jednacího řádu Rady vede podle Soudního dvora k témuž řešení. Vzhledem k tomu, že tento článek musí být vykládán ve světle relevantních ustanovení Smlouvy, nemůže být vykládán v tom smyslu, že ukládá předsedovi a generálnímu tajemníkovi tohoto orgánu přísnější požadavek podpisu, než jaký plyne z čl. 297 odst. 2 prvního pododstavce SFEU. Soudní dvůr zdůraznil, že takovou formální povinnost podpisu individuální důvodové zprávy nelze dovodit ani z povinnosti uvést odůvodnění stanovené v článku 296 SFEU. Požadavky plynoucí z této povinnosti nelze totiž zaměňovat s požadavky týkajícími se autentizace unijního aktu, neboť přezkum dodržování posledně uvedeného požadavku předchází jakémukoli jinému přezkumu tohoto aktu. Soudní dvůr tak rozhodl, že první důvod kasačního opravného prostředku je odůvodněný, a zrušil rozsudek Tribunálu.

Vzhledem k tomu, že soudní řízení dovolovalo v souladu s čl. 61 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora o věci rozhodnout, Soudní dvůr zatřetí konstatoval, že Rada předložila dokumenty prokazující, že důvodové zprávy byly přijaty současně se spornými akty podepsanými předsedou a generálním tajemníkem Rady, s nimiž jsou neoddělitelně spjaty, a že Hamás neuvádí žádnou indicii, která by mohla zpochybnit dokonalou shodu mezi textem důvodových zpráv, které mu byly oznámeny, a textem přijatým Radou. Vzhledem k tomu, že autentizace těchto důvodových zpráv nebyla Hamásem platně zpochybněna, Soudní dvůr zamítl žalobu podanou Hamásem v plném rozsahu.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozsudku či usnesení Tribunálu lze podat kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru, který je omezen na právní otázky. Kasační opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li kasační opravný prostředek přípustný a opodstatněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud to soudní řízení dovoluje, může Soudní dvůr ve věci vydat sám konečné rozhodnutí. V opačném případě vrátí věc zpět k rozhodnutí Tribunálu, který je vázán rozhodnutím vydaným Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499